

ד"ר דוד דנקנר

דוד נולד ב-14.4.1928 לרחל ומשה בפתח תקווה. דור שלישי בפלסטינה, הבן החמישי ולו שלושה אחים: אברהם, יצחק ושמאל הצעיר ממנו, ושתי אחיות: יונה ולאה. אמו, רחל, מתה בשנת 1939, כשדוד היה רק בן 11, מדימום בעקבות ניתוח והיא עדיין לא בת 40.

כנער היה דוד פעיל בהגנה. הוא ואחיו שמאל היו התלמידים המצטיינים של בית הספר ובתום התיכון, בשנת 1947 הפליג דוד באוניה לניו יורק ללימודים בקולג'. כעבור חודשים ספורים הוא הצטרף לקורס טייס שהתארגן בקליפורניה כדי להכשיר טייסים ישראלים להילחם וביוני 1948, עם סיום הקורס, חזר דוד כטייס ונלחם בטייסת הנגב שהוקמה אל תוך מלחמת העצמאות. הוא השתתף בקרבות, בסיוע ובהגנה על יישובים מבודדים. רבים מחבריו לטייסת נהרגו במלחמה. מיד עם תום המלחמה חזר דוד לארה"ב וסיים לימודי תואר ראשון באוני' ברקלי ובשנת 1956 הוא קיבל תואר דוקטור בכימיה אורגנית באוניברסיטת קליפורניה. לאחר שנתיים של פוסט-דוק בשיקגו הוא חזר לישראל כשהוא נשוי ואב לתינוקת. דוד היה מחלוצי התעשייה הכימית בישראל וב-1959 הוא הקים בעתלית את מפעל הפורמלדהיד הראשון, וכעבור 6 שנים את מפעל כרמל כימיקלים שייצר אבקות יציקה לתעשיית הפלסטיקה. המפעל זכה מספר פעמים בתואר יצואן מצטיין ומכר אבקות יציקה בעולם כולו. פעילותו התעשייתית של דוד התאפיינה בקשירת קשרים והקמת מפעלים במקומות שונים בעולם, כמו בקניה, ניגריה, איראן, ושותפויות שהניבו קשרים עסקיים וידידות. לאורך 40 שנים הקים דוד 10 מפעלים בארץ ובעולם ונכנס לשותפות עסקית גם באירופה, בדרום אפריקה, בדרום אמריקה ובארה"ב. הוא הקים תשלובת תעשייתית בבושיר ובשיראז שבאירן, שכללה מפעל ונמל עגינה לאוניות שיוכלו להעמיס סחורה מהמפעל, אך זה הולאם עם פרוץ ההפיכה האירנית ונפילתו של השאח' הפרסי.

במקביל תרם דוד גם לצה"ל ושרת כקצין במילואים. בעקבות מלחמת יום כיפור, הוא החל לשרת במוצב החרמון, מה שהוליד יחסים שנמשכו כמעט 30 שנה, הרבה אחרי שדוד השתחרר ממילואים, בהן תחזקו דוד ואנשיו את המוצב. הוא העסיק אנשי תחזוקה 24 שעות ביממה במוצב, ותפקידם היה לתת מענה לצרכים השוטפים בנקודה הצפונית ביותר בישראל. אנשי צוותו הקרוב במפעל שרתו אף הם במילואים ושנים רבות אח"כ במוצב. כל זאת ללא תמורה, ותוך חסכון של עשרות מיליוני שקלים לצבא.

דוד היה אדם מוכשר באופן יוצא דופן, מנהיג שקט, סמכותי, אהוב וחכם לסביבתו, עינו וצנוע מאוד. הוא אהב את הים ונהג לשחות בו בכל הזדמנות, היה איש ספר, וקרא בתנ"ך, במיתולוגיה היוונית, וספרות מקור באנגלית ובעברית. הוא תרם מכספו ומחוכמתו, והכל בצנעה ומבלי לבקש הכרה.

דוד הוא סמל לאהבת האדם, לאהבת ארץ מולדתו, והיווה דוגמה ומופת של ערך השליחות, הדבקות, הנתינה והמסירות.

דוד נפטר ב-24.6.2014 בגיל 86 מתוך בריאות שלימה בעקבות איבוד הכרה בעת ששחה בים.

אחותו לאה, ומשפחתו, מקוים שמלגות הלימוד לתלמידי רפואה על שמו של דוד, יתרמו להנצחת מורשתו, ויסייעו בהכשרת רופאים מעולים, השואפים לנהוג ברוח ערכיו של ד"ר דוד דנקנר: מסירות, נתינה, וחמלה.